

הערכה חלופית באזרחות - ארגון "לתת"

מגישות:

נטע שמולביץ

הדר אסרף

טוהר ביטון

מבוא :

העמותה שבחרנו - ארגון לתת .

מטרות העמותה הינם צמצום העוני במדינה כדי ליצור חברה צודקת וטובה על ידי הענקת משאבים לאוכלוסיות במצוקה ובנוסף הנעת החברה לערבות הדדית ונתינה וכן הובלת שינוי בסדר העדיפויות הלאומי. הפעולות המרכזיות של העמותה הם הכנת אריזות מזון , אריזות של דברים הכרחיים לקיום איכות חיים נורמליים , עזרה וטיפול בניצולי שואה , עזרה למשפחות קשיי יום .

ללתת אין שום מטרות רווח העמותה הינה עצמאית כלומר ממונת לרוב מתרומות .

האתגרים העומדים בפני העמותה הם מציאת מתנדבים (העמותה מתופעלת בעזרת מתנדבים בלבד) ומציאת מימון שכן היא עמותה ללא מטרות רווח.

אנו בחרנו בעמותה זאת מכיוון שהנושא נגע לליבנו מאוד. סוגי העוני היא סוגיה שעולה לפרק על בסיס יומיומי בחיינו ודיברו איתנו עליו הרבה בבית ספר ובתנועות הנוער. בנוסף, יצא לנו ללכת להתנדב בעמותות דומות ומאוד התחברנו לפעולות העמותה לרעיונותיה.

העמותה אינה נתונה למחלוקת ציבורית, היא לטובת הכלל.

סוגיה חברתית אזרחית שהעמותה עוסקת בה היא תופעת העוני בארץ אשר קיימת ומהווה חלק נכבד מהאוכלוסייה בישראל , מדובר במשפחות ממגזרים מגוונים באוכלוסיה הישראלית הכוללת משפחות קשיי יום , ניצולי שואה ומשפחות חד הוריות , אותן משפחות חיות במציאות מורכבת וקשה לתפיסה , הישרדות יומיומית במציאות גם כיום .

עוני הוא מצב שבו אין לאדם, למשפחה או לקבוצת בני אדם המהווים יחידה כלכלית אחת די אמצעים לקיים את עצמם, או לחלופין, מצב שבו אדם, משפחה או קבוצה נאלצים להסתפק ברמת חיים נמוכה במידה רבה מזו של יתר האנשים בסביבתם הקרובה.

מקור 1: היקף תופעת העוני בישראל- נטע שמולביץ

לפי נתוני דו"ח העוני של ביטוח לאומי ([דו"ח העוני של ביטוח לאומי](#))

, נכון לשנת 2020, קו העוני הוגדר כ-2,811 ש"ח שוטפים לחודש וכ-40.8% אחוז מכלל האוכלוסייה נמצאים מתחת לקו העוני. ההכנסה החיצונית בין השנים 2019 ל-2020 במונחים של ההכנסה הכלכלית, זו שאינה מביאה בחשבון את התערבות הממשלה, ירדה בשיעור של 10.2%.

לארגון "לתת" יש "דו"ח עוני אלטרנטיבי". הדו"ח מהווה כלי אלטרנטיבי להיכרות והבנה של תופעת העוני. בשונה מדו"חות סטטיסטיים רשמיים, הוא משקף את הפן האנושי של העוני, באמצעות ראייה רחבה וניתוח מעמיק של מגמות מחד, ומתן ביטוי לקולם של האנשים נתמכי הסיוע והעמותות התומכות בהם, מאידך. דו"ח העוני האלטרנטיבי הינו מסמך ייחודי, המשרטט תמונת מצב עדכנית של העוני והפערים החברתיים בישראל של שנת 2021. הדו"ח מבוסס על אינטגרציה בין ממצאים שנאספו באמצעות ארבעה מחקרים ושאלונים: מחקר נתמכי הסיוע, מגמות הסיוע בעמותות המזון, מדד העוני הרב- ממדי ומחקר תפיסות הציבור.

לפי דו"ח העוני האלטרנטיבי ([דו"ח העוני האלטרנטיבי של ארגון "לתת"](#))

נכון לשנת 2021, כ-22.1% משקי בית (מדובר ב-651,900), 27.6% נפשות (כ- 2,540,000), וכ-36.9% ילדים (כ- 1,118,000) נמצאים בעוני ובמצוקה כלכלית.

התפרצות הקורונה והתהוות המשבר הכלכלי הובילו להתרחבות משמעותית של המצוקה במהלך שנת 2020 כאשר שיעור משקי הבית במצוקה כלכלית זינק מ-24.1% (699,000 משקי בית) טרום המשבר והגיע ל-38.6% (1,121,000 משקי בית) במהלך המשבר וכיום כ-31.6% (932,000 משקי בית).

מקור 2 : טיפול המדינה בנושא. - טוהר.

[מרכז המחקר והמידע - מערך הביטחון התזונתי בישראל](#)

אי ביטחון תזונתי הינו הסממן החמור ביותר של העוני, המתבטא בהיעדר נגישות סדירה למזון מזין בדרכים מקובלות ובכמות מספקת המאפשרת חיים פעילים ובריאים. התופעה פוגעת בתפקוד היומיומי, בהתפתחות התקינה והבריאה של ילדים, משפחות חד הוריות, קשישים, וביכולתן של משפחות לחיות בכבוד. הבעיה מאופיינת במחסור אקוטי במזון, נגישות מוגבלת לכמות מזון, תחושות "רעב" ועליה חדה בתחלואה הנובעת מתזונה לקויה.

חוק המועצה הארצית לביטחון תזונתי, תשע"א-2011. 1. מטרתו של חוק זה לקדם את הביטחון התזונתי לגבי תושבי ישראל, ברוח כבוד האדם ועקרונות השוויון, הצדק וההגינות, ולשם כך להקים את המועצה הארצית לביטחון תזונתי שתיעץ לשר בנושא זה.

כלומר החוק בא בניסיון לקידום הביטחון התזונתי לתושבים במדינת ישראל. כבוד האדם ועוד ערכים רבים (הצדק והשוויון וכו.).

מקור 3 : טיפול העמותה בנושא - טוהר.

העמותה "לתת" מסייעת לנזקקים רבים אשר מקנים להם אריזות מזון, בין אם הינם קשישים, ילדים, משפחות חד הוריות וכו'. צמצום בעיית אי הביטחון התזונתי בקרב משפחות ובודדים החיים בשגרה של עוני, באמצעות הצלה, איסוף וחלוקת מזון, תוך העצמת עמותות מקומיות והעלאת המודעות לבעיית המחסור במזון בישראל. תרומה לנזקקים בכל רחבי הארץ, לרבות סיוע לקשישים וחלוקת מזון.

תרומות לנזקקים - המודל והמבנה - מיזם 'לתת ביטחון תזונתי' פועל בשיתוף פעולה עם כ-200 עמותות וארגונים שונים (בתי תמחוי, אגפים לשירותים חברתיים ברשויות המקומיות) בכל המגזרים וב-125 יישובים בפריסה ארצית. שיתוף הפעולה עם עמותות המזון ברחבי הארץ מניב תרומה לנזקקים בהיקף רחב: סיוע שוטף וקבוע ליותר מ-80,000 משפחות המהוות כ-200,000 אזרחים, החיים באי ביטחון תזונתי.

חלוקת המזון מתבצעת בכל הארץ בצורה שוויונית, תוך תהליכי בקרה ופיקוח קפדניים על מנת שהמזון יגיע לנתמכי הסיוע באיכות הנדרשת. המיזם מציב תנאי סף, קריטריונים ברורים ומנגנוני בקרה ופיקוח רציפים על פעילותן השוטפת של העמותות.

המיזם מבוסס על המודל של Feeding America שהינו הארגון הגדול ביותר בעולם בסיוע במזון. בהתאם לתפיסה זו, מתחזק המיזם תשתית לוגיסטית לשינוע מזון ומרכזים לוגיסטיים: בנגב, במרכז ובגליל, המשמשים כ"בנקי מזון" אזוריים. המערך הלוגיסטי כולל מחסנים, מערך תובלה והפצה לעמותות הקצה, כלי רכב מסחריים, מלגזות, אחסנה בקירור ומערכות מחשוב.

ייחודיות ואפקטיביות מיזם "לתת ביטחון תזונתי" נותן מענה ייחודי לבעייה של אי ביטחון תזונתי בישראל באמצעות תפיסת הפעלה של ארגון גג בשיתוף רשת עמותות סיוע מקומיות, המעניק רשת תמיכה.

מקור 4 : פעילות העמותה - הדר אסרף

לתת הינו ארגון עצמאי, לא ממשלתי, וא-פוליטי, ללא כוונות רווח הממומן בעיקר מתרומות.

מקורות התקציב העיקריים (2020) :

86.2% - 150,371,244 שקל - תורמים מישראל .

10.5% - 18,646,000 שקל - תורמים מחו"ל .

3.2% - 5,722,756 שקל - הקצבות ותמיכות מהמדינה .

ניתן לראות כי הרוב הגדול של התקציב שנכנס הוא תרומות של תורמים מישראל וכן תמיכת המדינה היא האחוז הקטן ביותר, כלומר לא לוקחת חלק גדול ומשמעותי בתמיכה כלכלית של העמותה. תורמים מחו"ל לוקחים חלק נכבד מהתקציב אפילו יותר מהמדינה. כמות המתנדבים היא כ-24,583 לשנת 2020 - כמות המתנדבים אינה גדולה בהשוואה לעמותות אחרות מוכרות.

מחזור כספים:

מחזור שנתי (סה"כ ההכנסות בשנה): 174,440,000 ש"ח (2020).

תמיכות ממשלתיות: 399,861 ש"ח (2021)

ניתן לראות כי המדינה לא לוקחת חלק משמעותי בתמיכה של העמותה רואים זאת גם בתקציב וכן גם כאן בתמיכה.

פעילות העמותה בפועל מתחלקת ל-5 חלקים:

תוכנית לתת סיוע לחיים - המטרה היא להוביל שיפור באיכות החיים של ניצולי שואה במצוקה, התוכנית מספקת חבילת סיוע הוליסטית מכבדת ומיידית הנוגעת בכל תחומי החיים.

תוכנית לתת ביטחון תזונתי - המטרה היא צמצום אי ביטחון תזונתי בקרב משפחות במצוקה עושים זאת בעזרת איסוף וחלוקת מזון, סיוע לקשישים, העלאת מודעות לבעיית העוני בישראל.

נוער לתת - הוקם במטרה להוביל את החינוך התנדבותי כדרך חיים בישראל, נוער לתת מוביל ומקדם את ערכי הערבות ההדדית.

הצלת מזון - המטרה הינה הצלת מזון המיועד להשמדה ראויים למאכל, לתרומה למשפחות נזקקות החיות באי ביטחון תזונתי: במהלך 2021 הוצלו במסגרת מיזם זה 1600 טון של מזון בשווי 16 מיליון ש"ח.

לתת בעיר - הוקם במטרה לפיתוח מיזם עירוני ופורץ דרך אשר מציע מודל אפקטיבי לבעיית האי ביטחון תזונתי בישראל.

מקור 5: פעילות העמותה - נטע שמולביץ

פעילות עמותת לתת מחולקת ל-6 קטגוריות.

"לתת סיוע לחיים" - חלק זה של העמותה מתמקד בתרומה לניצולי שואה נזקקים. תכנית 'לתת סיוע לחיים' פותחה במטרה להוביל לשיפור איכות חייהם והקלה מיידית על מצוקתם של ניצולי שואה נזקקים. התוכנית מספקת סיוע לניצולי שואה ברמה הפיסית והחברתית ומאפשרת חיים בכבוד על ידי הפגנת אכפתיות, ערבות הדדית ודאגה למצבם.

התכנית מעניקה חבילת סיוע הוליסטית, מכבדת ומיידית לניצולי השואה הנוגעת בכל תחומי החיים, בדגש מיוחד על התאמת והנגשת הסיוע עד לבית הניצול.

"לתת ביטחון תזונתי" - צמצום בעיית אי הביטחון התזונתי בקרב משפחות ובודדים החיים בשגרה של עוני, באמצעות הצלה, איסוף וחלוקת מזון, תוך העצמת עמותות מקומיות והעלאת המודעות לבעיית המחסור במזון בישראל. תרומה לנזקקים בכל רחבי הארץ, לרבות סיוע לקשישים וחלוקת מזון.

"נוער לתת" - ארגון הנוער הוקם במטרה להוביל את החינוך להתנדבות כדרך חיים בישראל. נוער לתת מקדם את ערכי הערבות הדדית, הנתינה, הסובלנות וקבלת האחר ומפתח מנהיגות ומהווה חממה ליזמות חברתית, למען חברה צודקת וטובה יותר.

מעורבותם של בני הנוער בפיתוח יוזמות חברתיות והתנסותם בהתנדבות באופן עקבי, מסייעים בבניית חברה סולידרית ומשפיעים על דמותו של הנוער הישראלי.

"הצלת מזון" - הצלת מוצרי מזון המיועדים להשמדה וראויים למאכל, לתרומה למשפחות נזקקות החיות באי בטחון תזונתי.

במהלך שנת 2021 הוצלו במסגרת מיזם הצלת מזון 1,600 טון, בשווי של 16 מיליון ש"ח. גידול של 113% משנת 2020.

"לתת בעיר" - פיתוח מיזם עירוני ופורץ דרך במטרה להציע מודל אפקטיבי ובר קיימא לבעיית אי הביטחון התזונתי בישראל, המיזם פועל ליישום מודל עירוני הניתן לשכפול בכל הארץ.

"שינוי מדיניות" - עוני בישראל אינו גזרת גורל. ארגון לתת יוזם מגוון פעילויות שמטרתן הובלת שינוי בסדר העדיפויות הלאומי והעלאת המודעות החברתית לבעיית העוני והפערים החברתיים.

מקור 6 : דוגמאות - הדר אסרף

"האם ששלחה את ילדיה לגנוב מדברת: "אין לנו מה לעשות" - כתבה .

כיום ידוע כי חלק גדול מהאוכלוסייה בישראל נמצא מתחת לקו העוני וחי חיי הישרדות , המגזר החרדי המדינה גם כן סובל מבעיה זו , בסרטון ניתן לראות ראיות מהשטח על אמה חד הורית גרה במאה שערים בירושלים בתוך לא יותר ממחסן עלוב - היא מספר שיש לה 7 ילדים וכולם גרים בתוך מחסן קטן וצפוף היא מראה איך הם חיים ואת מצוקתם היומיומית וחוסרם במשאבים בסיסיים לחיות , היא מראה לנו איך בנה הקטן (בן 4) מתקן בעיה בצנרת לבדו משום שאין לה את הכסף לשלם לבעל מקצוע, האישה מראה לנו את תכולת הבית חדר קטן אחד 4 על 4 מטר כיור אחד לשירותים ולמטבח, כל הילדים ישנים יחד אחד עם השני 3 ילדים במיטה אחת , האישה מדברת ומספרת על כך שאין לה אוכל להאכיל את כל ילדיה וישנם ימים שהם הולכים לישון רעבים ואפילו מספרת כי אומרת לילדים שלה ללכת ולגנוב מחנויות כדי להשיג אוכל כי אין להם , ממשיכה לספר על כך שעוד חודש יגמר לה השכירות של המחסן ואין לה את הכסף לשכור מקום אחר ולכן כנראה תחזור לרחוב עם 7 ילדיה הקטנים .

מקרים כאלו אפשר לראות בכל מקום בחברה ולשמוע סיפור איומים סרטון זה מראה לנו רק חלק קטן מן תופעת העוני כמוהו יש עוד אינספור מקרים כאלו במדינה .

לשם כך הוקמה עמותת לתת כדי לסייע למשפחות בדיוק כאלו החיים במציאות קשת תפיסה .

חלק קבוצתי:

עוני היא תופעה הולכת וגוברת בקרב אוכלוסיית מדינת ישראל. המדינה ועמותות לתת מסייעות רבות בנושא על ידי מגוון אמצעים שונים ותוכניות שמטרתן צמצום תופעת העוני. תופעת העוני היא תופעה נפוצה בקרב שכבות רבות באוכלוסייה כפי שניתן לראות במקור 1 המובא מתוך דו"ח העוני של ביטוח לאומי ודו"ח העוני האלטרנטיבי של עמותת "לתת". מתוך המקורות המובאים ניתן לראות כי 40.8% מאוכלוסיית ישראל נמצאת מתחת לקו העוני העומד על 2.811 ש"ח ואינספור משקי בית ובודדים סובלים מן התופעה ברבדים שונים.

המדינה מנסה לעזור לשיפור מצב העוני בישראל ולהוות תמיכה לאוכלוסייה הנזקקת על ידי חקיקת חוקים כפי שניתן לראות במקור 2 המובא מתוך "מרכז המחקר והמידע" על ידי חקיקת "חוק המועצה הארצית לביטחון תזונתי".

כלומר החוק בא בניסיון לקידום הביטחון התזונתי לתושבים במדינת ישראל. כבוד האדם הטוען שזכותו של אדם שלא יהיה נתון ליחס משפיל, מבזה, מעליב, פוגעני או בלתי אנושי ועוד ערכים רבים לדוגמה החוק לשוויון שמטרתו שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות.

בנוסף, עמותות לתת הוקמה במטרה לתת מענה אזרחי בניסיון להגיע לכל הנזקקים, למגר את התופעה ולהקל על הנזקקים, את פעילויות העמותה ניתן לראות במקור 3 מקורם מתוך אתר של העמותה "לתת". צמצום בעיית אי הביטחון התזונתי בקרב משפחות ובודדים החיים בשגרה של עוני, באמצעות הצלה, איסוף וחלוקת מזון, תוך העצמת עמותות מקומיות והעלאת המודעות לבעיית המחסור במזון בישראל. תרומה לנזקקים בכל רחבי הארץ, לרבות סיוע לקשישים וחלוקת מזון. חלק זה של העמותה קשור לחוק הזכות למזון. חוק זה קובע כי זכותו של כל אדם להיות חופשי מחרפת רעב, מחוסר ביטחון תזונתי ומתת-תזונה. חלוקת המזון מתבצעת בכל הארץ בצורה שוויונית, תוך תהליכי בקרה ופיקוח קפדניים על מנת שהמזון יגיע לנתמכי הסיוע באיכות הנדרשת. המיזם מציב תנאי סף, קריטריונים ברורים ומנגנוני בקרה ופיקוח רציפים על הפעילות השוטפת של העמותות.

לתת הינו ארגון עצמאי, לא ממשלתי, וא-פוליטי, ללא כוונות רווח הממומן בעיקר מתרומות ישנם נתונים רבים המקנים לנו פרספקטיבה מספרית על העמותה כפי שניתן לראות במקור מספר 4 לקוח מאתר גיידסטאר של משרד המשפטים.

עמותת לתת פועלת במספר נושאים שונים. מתוך מקור 5 המובא מאתר עמותת לתת, ניתן לראות שהעמותה עוסקת ב"לתת סיוע לחיים" שמטרתו תרומה לניצולי שואה, "לתת ביטחון תזונתי" העוסק בצמצום בעיית אי הביטחון התזונתי בקרב אנשים החיים בשגרת עוני, "נוער לתת" שהינו ארגון נוער העוסק בהתנדבות, "הצלת מזון" כלומר הצלת מזון המיועד להשמדה ולהביאו לנזקקים, "לתת בעיר" העוסק בפיתוח מיזם עירוני בנושא אי הביטחון התזונתי ו"שינוי מדיניות" שטוען שעוני אינו גזרת גורל. ניתן לראות שהעמותה מטפלת באינספור נושאים בחברה הישראלית.

ישנם הוכחות מהשטח על העוני בישראל לא פעם ולא פעמיים שמקרים אלו מגיעים לטלויזיה ומראים לנו תופעות מורכבות וקשות בתוך האוכלוסייה במדינה. דוגמה כזאת ניתן לראות ממקור 6 המובא מיוטיוב חלק מכתבה ב"כאן חדשות" - בכתבה ניתן לראות עדויות מהשטח של משפחה חד הורית בעלת 7 ילדים ואת המורכבות היומיומית שמתמודדים איתה.

ראיונות:

ראיון 1 - דליה, רכזת התנדבות ומערכות מידע:

שמי דליה, אני רכזת התנדבות ומערכות מידע בארגון. במהלך השנה אני בעיקר אחראית על כל התחום של התנדבות קבוצות שמגיעות למרכז הלוגיסטי באזור התעשייה הר טוב בבית שמש וגם כן, על כל מה שקשור למערכות מידע של המתנדבים (כל התייעוד של מי מגיע, מתי מגיע.. לאיזה פרויקט התנדבותי וכו'). יש אצלינו מערכת מתנדבים ואני גם ממונה על זה. פעמיים בשנה אני מנהלת מבצע איסוף מזון שאנחנו עושים תוך שיתוף פעולה עם הרשת שופרסל באזור גוש דן בגליל העליון.

אני מפעילה חמישים וחמישה סניפים ברחבי הארץ שאליהם מגיעים אלפי מתנדבים ומאה רכזים בשנה, זהו פרויקט גדול מאוד, הכולל אנשי צוות ומתנדבים רבים.

אני באופן אישי לא מתנדבת אלא עובדת מתוך בחירה והייתי מאוד מאוד נחושה לקבל את התפקיד. בתחילת תהליך המיון שלי בלתת הייתי משוייכת לתפקיד אחר לחלוטין, לא הייתי מוכנה לוותר עליו ולהפתעתי ממש ברגע האחרון אמרו לי שהגעתי לשלב די מתקדם, בראיונות הציעו לי תפקיד נוסף שרצו שאשתייך אליו, הנחישות שלי ועצם העובדה שמאוד מאוד רציתי לעבוד כאן גרמה לי להמשיך והתחלתי את דרכי ב"לתת" ומאז אני כאן כבר חמש שנים. הפרויקט הראשון שאותו עשיתי בעמותה היה מבצע איסוף מזון של ראש השנה 2017. עכשיו אני עובדת על המבצע של פסח שזהו העשירי שלי. ממש רציתי לעבוד כאן, אני עובדת בתחום ההתנדבות כבר בערך שבע שמונה שנים וזה הרגיש לי פשוט טבעי. עליתי מדרום אמריקה, תחילה עבדתי עם אנשים שהגיעו מחו"ל לתוכניות, לאחר מכן עבדתי עם קבוצות שמתנדבות בפרויקטים בחו"ל, טבעי עבורי זה שעבודתי הבאה תהיה בתחום ההתנדבותי כאן בישראל.

הארגון עובד בשלושה רבדים עיקריים: ראשית זהו סיוע שמטרתו העיקרית הינה צמצום העוני ולייצר חברה צודקת וטובה יותר. אך השלבים הם, הענקת סיוע למשפחות נזקקות, הנהלת החברה האזרחית לערבות הדדית ונתינה והובלה בסדר העדיפויות הלאומי.

החלק השני של הייעוץ של הארגון הוא הנעת החברה האזרחית לערבות ונתינה כלומר, להתנדב. אז עצם העובדה שהתחום של לתת למען הזולת הוא מופיע בראש ובראשונה בייעוד של הארגון זה משהו שמבחינתי אין לו תחליף כי זה באמת אומר שכולנו אחראים על השכן שלנו, על הזולת וזה מבחינתי ערך חשוב ביותר ולא הייתי מוותרת עליו.

אנו משמשים לארגון גג לכ-200 עמותות שותפות שבפועל דרך העמותות הללו אנו מגיעים לכ-70,000 משפחות נזקקות ברחבי הארץ. בפועל כדי להיות עמותה שותפה של לתת צריך להיות ולפעול כחלק מהפעילות של העמותה כגון באיסוף מזון, חלוקת מזון וכו'. כלומר הענקת סיוע במזון למשפחות נזקקות. ספציפית אצלינו במחלקת מתנדבים אנחנו קרובים מאוד ל - " הרשת להתנדבות ", בעבר קראו לזה "המועצה הלאומית להתנדבות" שמאז עברה כמה גלגולים. בזמן האחרון " הרשת להתנדבות " היא אחד הגופים המובילים בתחום ואנחנו נמצאים בקשר ישיר איתם. יש לנו שותפים נוספים כמו לדוגמא "רוח טובה" שאנו מפרסמים אצלם על ההתנדבות וכך מגיעים אלינו מתנדבים. כל זה רק בתחום שלי והרשימה עוד ארוכה.

אחד האתגרים הגדולים ביותר בעיני הוא השנתיים האחרונות, הקורונה השפיעה רבות על העבודה, כמות האנשים, זוג ידיים עובדות שהיינו צריכים וזקוקים להם הלך וגדל, ניסינו לעזור לכמה שיותר ולספק להם

את צרכיהם ברמה הכי גבוהה שאפשר (זה כולל לארגן קבוצות שיגיעו ויארזו מזון אצלנו בזמן הקורונה), זה הכביד יותר על המציאה של האנשים שיכולים להגיע וכן עם כל המגבלות קורונה והשיגעון שהעולם היה איתו אך בסופו של דבר הכל נצליח והצלחנו לספק את הצרכים של האנשים בדרך הטובה ביותר. זהו הסיפוק הכי טוב וגדול שאפשר לראות ולהרגיש.

בנוסף, אני זוכרת ממש בתחילת דרכי כאן בעמותה אירגנתי פרוייקט ממש גדול, הוא היה הפרויקט הראשון של ואני זוכרת איך עבדנו בטירוף כדי להספיק הכל ושבאמת יצא כמו שצריך. אני זוכרת שבסופו של דבר הכל יצא בדיוק כמו שדמיינתי והרגשתי סיפוק עצום ולא הייתי מחליפה את ההרגשה הזאת בשום דבר אחר בעולם.

אחד הזיכרונות היותר עמוקים וערכיים בשבילי זה שלאחר כמה שנים שעבדתי בעמותה אחד הרכזים שהכיר אותי ועבד פעם בעמותה התקשר אלי וביקש ממני לעזור למשפחה שהוא מכיר, אם חד הורית לשני ילדים, שלא היה להם מה לאכול בחג פסח, ושהם צריכים את העזרה שלנו, אני זוכרת איך נרתמנו לעבודה מהר, ובסופו של דבר הצלחנו להשיג למשפחה ארוחת חג ולספק להם את חסרונם ואת צרכיהם. רגע משמעותי נוסף שאני זוכרת, היה לפני כמה שנים, היתה לנו מתנדבת כאן שהיא בעצמה הייתה מקבלת ממנו עזרה כשהיתה קטנה. זה פשוט מרגש לראות דברים כאלה, איך פעם אנשים שעזרנו להם, היום במצב הרבה יותר טוב, חלק מזה בזכותנו, זה הדבר הכי משמעותי ומדהים שיש בעולם.

רגע של תסכול שיש לי לספר הוא כאשר מבטלים לי קבוצות ברגע האחרון. במיוחד בקורונה שזה קורה המון בגלל בידודים ואילוצים כאלה ואחרים. זה אחד הדברים הכי מתסכלים שיש.

הציפייה שלי מהחברה הישראלית היא לתרום ולהירתם זאת הציפייה הגדולה ביותר. כשגדלתי בחו"ל תמיד ראינו את הערבות ההדדית הישראלית כמשהו מטורף, ראינו את זה בשעת משבר ובמצבי חירום. גם בזמן שגרה, שצעירים ובני נוער יוצאים ותורמים לחברה בכל מה שרק אפשר. אני רואה את זה כיום בתנועות נוער וגם דרך האנשים שפונים אלינו כל הזמן, אנחנו מקבלים פניות מאנשים שרוצים לתרום וזה מהמם!

הציפייה שלי מהחברה הישראלית ומהקהילה כולה זה כן להמשיך לתרום ולהירתם. אני למדתי על החברה הישראלית מהעבודה שלי שיש אנשים מרגשים בטירוף, אני לא גדלתי פה אז אני כל יום לומדת על דברים מאוד אופייניים לחברה הישראלית ואני יכולה להגיד שיש אנשי זהב.

בני נוער חד משמעית יכולים לסייע בעמותה, אנחנו רוצים אתכם שתבואו ותעזרו יש לנו מגוון פרויקטים שבהם לוקחים חלק עם קבוצות נוער מכיתות י' ומעלה, כל אחד יכול לקחת כמה חברים ולבוא להתנדב. יש לנו גם את המבצע איסוף מזון בסניפי שופרסל ברחבי הארץ, יש לנו גם סניפים בבית שמש אז כן חד משמעית הכוח של הנוער הוא כח מטורף, יש הבדל עצום שיש חבר'ה צעירים שמגיעים לפרויקטים שמגיעים עם אנרגיה, עם כיף וזה שמח לבוא, אז תבואו, תבואו אנחנו רוצים אתכם!

חשוב לי לומר לבני הנוער שתלמדו, תעשו דברים שאתם אוהבים ממש אם זה כדורגל, כדורעף, לכו על זה, גם אם אתם גרועים תעשו כל מה שאתם רוצים, כמובן בגדר החוק. תלמדו הרבה, זה משתלם בסוף הדרך תבואו להתנדב זה כיף, אתם לא מבינים עד כמה, אני יכולה להגיד על עצמי כבוגרת שבתנועת נוער התנדבתי כל החיים, מבחינתי זה עיצב לי את החיים. אני ממש מאמינה כי להתנדב זה משהו שמעצב את הזהות שלנו בסופו של דבר. תעשו את זה מה שעושה לכם טוב ועושה טוב לאחרים.

לו היינו מקבלים תקציב נוסף היינו מנסים לעזור ליותר אנשים, בסופו של דבר אנחנו עמותה שהסיוע לאנשים במצוקה כרגע הוא בסדר העדיפות הראשון, לעזור לכמה שיותר אנשים.

ראיון 2 - יפעת מירנדה, מנהלת אגף הצלת מזון

קוראים לי יפעת מירנדה ואני מנהלת את אגף הצלת מזון פה בארגון לתת. בגדול, התחום הזה של הצלת מזון מתעסק ברוב תרומות המזון שאנחנו מעבירים למשפחות נזקקות. זאת אומרת, שהמזון שארגון לתת מתעסק בו 80% ממנו מגיע מהצלת מזון. אנחנו מבצעים עוד כמה אחוזים בודדים של רכש ועוד מעט אנחנו מקבלים מהציבור הרחב בכל מיני פרויקטים (לקראת החגים בעיקר).

בהצלת מזון אנחנו מתמקדים בשני תחומים עיקריים: הראשון עוסק במה שאני עושה, שזה הצלה מחברות המזון (היצרניות, היבואניות וחברות כמו שכולנו מכירים כמו אסם, שטראוס וכו') הם אלה שיש להם פה מפעלים והם מייצרים בארץ או מייבאים מחו"ל מוצרים. בעצם, מה שהם לא מצליחים למכור מכל מיני סיבות ולמעשה מיועד להשמדה, במקום להשמיד אותו, הם תורמים את זה לנזקקים על ידי כך שהם מעבירים אותו דרכנו.

תחום נוסף זה הקמעונאות שזה למעשה רשתות השיווק והסופרים. אנחנו עובדים בשיתוף פעולה מהמם מול רשת "שופרסל" וגם קצת עם רשת הסופרים "יוחננוף" (שם אנחנו מצילים את מוצרי שטראוס). רוב המזון המושמד במדינת ישראל ובאופן כללי ברחבי העולם הוא המזון שמגיע מרשתות השיווק (הסופרים, החנויות...) שכן הרוב הגדול של מוצרי המזון הולך להשמדה ולכן למעשה אנחנו משקיעים המון אנרגיה על מנת להציל מרשתות השיווק מכיוון ששם יש את פוטנציאל ההצלה הגדול ביותר שיכול באמת לעשות שינוי מאוד גדול בשני הנושאים: גם בכל הנושא של שמירה על הסביבה כי השמדת מזון זאת פעולה מזהמת מאוד. גם בנושא החברתי כלומר, שאנשים שצריכים את המזון הזה יוכלו להנות ממנו.

בחרתי לעבוד בעמותה זאת מכיוון שאני מאוד מאמינה שהרי אדם הולך לעבודה ומשקיע הרבה שעות מהחיים שלו, אפילו את רוב שעות היום למעשה, ואני רוצה להשקיע את הזמן הזה במשהו משמעותי, עבודה שאני ארצה לקום אליה בבוקר ושאיני עושה בה משהו חשוב. חיפשתי עשייה חברתית הרבה זמן וכמו כל עבודה זה הגיע ממש כמו "מזל משמיים". המטרה שלי היא באמת לקום בבוקר ולהרגיש שאני עושה משהו טוב ומשמעותי שמחולל איזשהו שינוי. האתגר הכי גדול בעיני זה לא להצליח להציל את המקסימום האפשרי, הידיעה שעל דברים שלפעמים מאוד קטנים, זניחים וזעירים כמו חוקים קטנים או נהלים של משרד הבריאות, על דברים שטוטיים, אוכל שהיה יכול להיות מוצל ולהישלח למשפחות נזקקות יושמד, זה חבל בכל כך הרבה רמות. מהבחינה הזאת יש המון עבודה לעשות (אפרופו אזרחות), חוקים ורגולציות, נהלים שאין סיבה שבאמת ימנעו מאנשים להנות מאוכל טוב שאכן ראוי למאכל. רגע של סיפוק מהעבודה הוא כשאני מקבלת תמונות מעמותות על מזון שהצלנו שמגישים אותו בבתי תמחוי שמחלקים אותו, שעושים איתו כל מיני דברים יצירתיים בפרויקטים, בהפניגים לראות את זה זה לדעת שהעבודה והמאמץ הגיעו בדיוק למקום הנכון. רגע של תסכול זה שהאוכל שהצלנו אי אפשר לחלוק אותו והוא הולך להשמדה. הציפייה שלי מהחברה הישראלית, זה להיות יותר ערניים לאחר, כל אנשי ההתפתחות האישית והקואוצ'רים יגידו שאנחנו צריכים להיות יותר מודעים לעצמנו, לקבל את עצמנו ואז נוכל לקבל את האחר. אבל זה לא באמת משנה מה הסדר כל עוד אנחנו יכולים להבין שאנחנו לא שחקן בודד בעולם הזה, שכולם הם תפאורה בחיים שלנו שאמורים לא להפריע לנו בכביש ולא לעכב אותנו בסופר וכולנו שחקנים באותו מקום, סבלנות, סובלנות, אכפתיות. ההרגשה של חלום זה לא להיות בוילה הוליוודית עם וילה פרטית ויאכטה, אלא לחיות יחד להעניק ולאפשר לאנשים בסביבתנו גם לשמות. הערכים שהעמותה רוצה לקדם הם שלושה ערכים עיקריים שעליו היא בונה את העשייה שלה: אחד זה להעניק סיוע, שתיים לחנך התנהגות אכפתית,

מעורבות והתנדבות, שלוש זה לעשות שינוי בסדר היום שבו המדינה מתנהלת. אנחנו פועלים בזה בכל הגזרות, אנחנו גם נותנים סיוע מידי למשפחות נזקקות, ניצולי שואה, אנחנו גם מחנכים להתנדבות. יש לנו את ארגון נוער לתת שהוא ארגון מדהים שמעודד את הדור הבא לקחת חלק, להיות מעורב, הוא הארגון שמעורבים בו המספר הכי גבוה של מתנדבים (עשרות אלפים) ואנחנו כמובן עובדים כל הזמן בשיתוף פעולה עם רשויות שלטון, המשטרה והכנסת כדי לעשות שינוי מדיניות. אני חושבת שהבנייה הזאת של סדר הערכים הוא מאוד נכון, אני מאוד מתחברת אליו שכן לפני שבאים ומשנים לאדם את החיים, לבוא אליו כשהוא על בטן מלאה ואפשר לדבר איתו, כשהאדם יודע שיש לו מה לאכול הוא רגוע. משם באמת לעשות מרקם חברתי של ביחד של מעורבות ולאחר מכן לאחר שאנחנו יוצרים מציאות בשטח לבוא לממשלה ולהגיד זה מה שאנחנו רוצים וככה זה צריך להיראות. אני למדתי על החברה הישראלית מהעבודה שזה דבר שהוא כולנו יודעים אותו, שאנחנו חווים את זה בעיקר ברגעי משבר, שפתאום כולם להוטים לחפש מה אפשר לעשות, איך אפשר לעשות, איך אפשר באמת להיות משמעותי. אני חושבת שזה באמת כל העניין של העשייה החברתית, לדעת שיכולתי לעשות משהו טוב וזה עשה שינוי. אני לומדת את זה על החברה הישראלית כל הזמן גם בעיקר עכשיו עם משבר אוקראינה היו דברים מדהימים, כשישראלים רואים אדם בסבל הם לא יתעלמו הם יחפשו לעשות משהו. אילו היינו מקבלים תקציב נוסף אז בגלל שאנחנו פועלים בהמון גזרות וכל דבר שאנחנו פועלים בו חשוב לנו מאוד, כל דבר היינו רוצים לעשות ממנו עוד, זה המון, זה חשוב וזה לא מספיק. תוכנית העזרה לניצולי שואה, זאת תוכניות שמאוד קרובה לליבנו קוראים לה "לתת סיוע לחיים" אנחנו תומכים בניצולי שואה על ידי ארגון מזון וגם על ידי טיפולי שיניים, משקפי ראייה, שיפוצים לבית ועוד, אנחנו באמת מנסים לתת להם את כל מה שצריך. ניצולי השואה שלנו הולכים ונגמרים, אז אין יותר מידי דברים שאפשר לעשות בסוגיה הזאת, יש רק פחות מדי. כל דבר יכול לעזור למשפחות נזקקות כמובן, האפשרות לקחת נוער בסיכון ולגייס אותו לתנועת הנוער של נוער לתת ולאפשר להם להיות יותר יזמים בחיים שלהם ובאמת לקחת את החיים שלהם לאחריותם ולא להתגלגל (להיכנע) לאיזשהו מצב מתמשך שאליו הם נולדו, זה גם דבר שתמיד נשמח לעשות כמו שאומרים, יש המון מה לעשות פחות זמן לעשות את זה ולכן זה מה שאני עושה, אני מגייסת בדיוק בשביל הדברים האלה. חשוב לי לומר לבני הנוער, שהנוער באופן כללי ונוער ישראלי בפרט זה המשאב הכי מדהים ומרגש, להסתכל על נוער זה להתאהב באמת אני חושבת שאם יכולתי באמת להגיד להם משהו זה תהיו אתם, תהיו סקרנים, תסתכלו מסביב, תראו בני אדם, תלמדו בני אדם, תיחשפו לכמה שיותר אנשים, לכמה שיותר סיפורים תכירו כל מה שאפשר להכיר (כאב של אנשים, שמחה של אנשים, אכזבה של אנשים, הכל) כי היכולת להכיל ולהעניק זה מה שיוצר רקמה אנושית. פחות טלפון יותר בני אדם.

ראיון 3 - שניר, מנהל מחלקת עמותות-

"ארגון לתת הוא ארגון גג למאה עמותות ברחבי הארץ מקרית שמונה ועד אילת, בלי הבדלי דת גזע מין ולאום- בדואים, מוסלמים, יהודים, חילונים, דתיים, פליטים, אנחנו מסייעים לכולם. ולמעשה המחלקה שלי אחראית על הקשר מולם וכל המסמכים והבירוקרטיה ומסייעת להם בכל מיני תחומים, לדוגמא: סיוע במזון, הצטיידות ועוד ... ובעצם אנחנו מנהלים את כל התחום הזה. בחרתי לעבוד בעמותה זו משום שהייתי בקבע כמה שנים ואמרתי לעצמי שהעבודה הראשונה שלי תעסוק בעזרה למגזר השלישי בתחום הציבורי, ומאז אני עובד כאן למעלה מ-4 שנים. יש פה משהו שאני פשוט לא יכול לעזוב."

עם העבודה מגיעים המון אתגרים, האחד הכי גדול הוא באמת בסוף לנהל את הרשת, בסופו של יום אנחנו מנהלים 200 עמותות שונות ממגזרים שונים במרחקים עצומים ולהיות בשליטה על כל כך הרבה תחומים וכן להגיע לכולם בכל מיני דרכים זה משהו לא פשוט בכל ולמרות זאת אין תסכולים גדולים יש המון קטנים לדוגמא: משהו שלא הצליח או שאין תקציב ומשאבים כדי לעזור לכולם.

רגע של סיפוק יש כל הזמן אחרת לא היינו פה במיוחד שאתה מגיע לשטח ורואה את הדברים שעמלת עבורם.

יש לי המון סיפורים משמעותיים האחד הכי משמעותי זה שהייתי רכז בלתת לחיים, הייתי בקשר עם המון ניצולי שואה כחלק מהעבודה וממש התחברתי אליהם והרגשתי כאילו אנחנו הופכים לחברים טובים ועם חלקם עד היום אני שומר על קשר.

אם היה לי תקציב נוסף הייתי משקיע אותו בכל מיני תוכניות שקשורות לאמהות וחיתולים וכל העניינים האלו, או שהייתי עושה מן סופר כזה של העמותה שבה כל מי שצריך עזרה בעצם מגיע ו"קונה" מצרכים שהם צריכים לבית כמו אוכל, שמיכות, כלי חימום ועוד..

מה שלמדתי על החברה הישראלית זה שבסוף זה אנשים שמראים את הדברים. יכולים להיות 17 אלף ארגונים ואלפי בירוקרטיות, משרד הפנים, ומשרד אחר, אם לא היו אותם האנשים שמקימים ארגונים כאלו היינו בבעיה רצינית, ובסופו של דבר הכל תלוי בנו ואנחנו גם רואים את עכשיו עם אוקראינה. הציפייה שלי מהחברה הישראלית זה שיתעוררו על עצמם! ושלא יפחדו לעשות דברים שהם מאמינים ואוהבים.

לדעתי כל אחד יכול לבוא ולעזור להתנדב בעמותה לא משנה באיזה גיל כל עזרה תתקבל בברכה. משהו קטן לבני נוער זה שאתם נמצאים באחלה מדינה האומנם היא לא חריפה מבעיות וקשיים אבל זה תלוי בכם שתבואו ותתנו את המעט למדינה ולא רק להתלונן.

רפלקציות אישיות:

רפלקציה אישית נטע :

העבודה הייתה מאוד משמעותית עבורי ולימדה אותי אינספור דברים חדשים, במיוחד החלק של הראיונות. ראשית, מה שהתחדש לי בעקבות כתיבת העבודה הוא שעמותת לתת היא בעלת דו"ח עוני משלה ובעלת קריטריונים עצמאיים הקובעים את מצב העוני בישראל. זה התחדש לי מכיוון שמאז ומתמיד הכרתי רק דרך אחת לראות עוני והעמותה נתנה לי נקודת מבט חדשה בנושא. כמו כן, הפתיע אותי כמות המפעלים השונים שהעמותה פועלת בהן מכיוון שחשבתי שהעמותה עוסקת רק באריזת חבילות מזון וגיליתי שהיא עובדת בכל כך הרבה נושאים נוספים כמו עזרה לניצולי שואה וכו'.

כמו כן, בעקבות הביקור אני מרגישה יותר פיקחה בנושא העוני וגם מלאת השראה לעשות משהו בנושא. הביקור הראה לי שיש כל כך הרבה לעשות לגבי תופעת העוני ונתן לי מוטיבציה להתנדב בעמותה ולתרום. תובנה שיש לי היא שעוני אינו קובע את גורל האדם. מטרות העמותה הן לשנות את מצב האדם ממצב של עוני למצב טוב יותר ולתת לו ניסיון נוסף. מטרתה היא לעצור את מעגל העוני ולעזור לאנשים מתחת לקו העוני על מנת שהם יוכלו להתקדם. הגעתי למסקנה שהכל אפשרי ועם עזרה וסיוע ניתן להצליח בחיים ולא להישאב לתוך המצב הקיים.

גם גיליתי שאני מסכימה עם כלל מטרות העמותה. כולן נראות לי מטרות נעלות וחשובות. בנוסף, בעקבות העבודה גיליתי שאני אוהבת לעבוד בקבוצות ולעסוק בנושאים שקרובים לליבי ושבאמת חשובים לי, זה נותן לי רצון לעשות את העבודה בצורה המיטבית. לסיכום, ערך שהייתי רוצה לקדם בעקבות סקירת הספרות ויום ההתנסות הוא ערך של טוב לב, נתינה ללא קבלה בחזרה והתנדבות מתוך הלב. העמותה היא ללא מטרות רווח ומופעלת כולה ממתנדבים וזה מעורר השראה עבורי כמה אנשים באים כדי לתת מעצמם למען המטרה הזאת והייתי רוצה לקדם משמעותית את הערך הזה.

רפלקציה אישית טוהר:

ראשית אתחיל בדבר שהפתיע אותי עד מאוד והינו היקף התופעה, גודל פעילות העמותה ויותר מכל האור בעיניים של האנשים שעובדים ומתנדבים בה. לא חשבתי שכשאגיע לעמותה לאחר עבודה ומחקר מעמיק אהיה מופתעת עוד יותר ולטובה, לא חשבתי שיש עוד משהו שיכול להתחדש לי בהיבטים אלה. התחדש לי פעולות שהעמותה לתת אינה מפרסמת ופועלים מתוך צניעות, אמונה שלמה נתינה ואהבה. הם אינם מצפים לתרומה ועושים את זאת שליחות אמיתית טהורה ונקייה. בעקבות הביקור אני מרגישה צורך לתת מעצמי יותר ללא קבלת דבר בחזרה פשוט להיות עבור אחרים, ואל סתם עם ניצוץ בעיניים ורצון מלא, לא לתת לאנשים הרגשה לא טובה או הרגשת נזקקות, אלא שיראו תקווה ויהיו בתחושה טובה. תובנה שיש לי היא הסתכלות שונה להביט בפרספקטיבות נוספות כדי למצוא כמה שיותר מסקנות וללמוד כמה שיותר דברים. והתובנה העיקרית הגיע מהראיונות והינה, שהעוני לא קובע את גורלו של האדם להמשיך שארית חייו, למרות העובדה שבמידה שאדם נולד למשפחה קשת יום היציאה ממעגל חיים זה קשה במיוחד.

העמותה מקנה כלים ונותנת עזרה רבה בניסיון לעזור ולהוציא את האדם מהמצב שבו הוא נולד גדל וסיטואציות החיים קלעו אותו בה.

אני מסכימה עם כלל מטרות העמותה כיוון שהם לא רק נותנים לאדם את מה שהוא זקוק לו - הם לא רק נותנים תרופה אלא הם מלמדים אותו לטפל בעצמו לצבור ניסיון ושייכות להסתדר בכוחות עצמו. הם נותנים לאנשים כלים ומקנים להם יכולות שיוכלו להשתמש בהם בחיי היום יום.

למדתי על עצמי שנושא זה נוגע בי יותר משחשבתי, הייתי רגישה כלפיו הרבה יותר משחשבתי ורק חשבתי איך אוכל לעזור ולתת מעצמי ככל הניתן. זהו נושא שדורש אמפתיה עדינות וזהירות רבה והופתעתי לגלות שיש לי את הרצון לבוא ולתרום למרות הקריטריונים העדינים שכלולים בנושא.

בנוסף לכך העבודה בקבוצות תוך חקירה מעמיקה תרמה רבות להבנה זו, ראיתי שבין היבטים שונים ונושאים שונים שחקרנו, ראינו ועבדנו עליהם עדיין הרצון לעזור נשאר.

לסיכום ישנם שני ערכים שהייתי רוצה לקדם בעקבות סקירת הספרות ויום ההתנסות בעמותה והם - ערך ההתמסרות, להתמסר להתנדבות ולתת מעצמינו מהלב, ללא כפיות טובה או צורך שיחזירו לנו בתמורה, לתת בלב שלם בכבוד בצניעות וזהו הסכר האמיתי שמקבלים חזרה הסיפוק. הערך השני הוא חמלה וטוב לב, לעשות בלב שלם עם ניצוץ בעינים להיות נוכח, להיות אוזן קשבת. שלא ירגישו שפועלים כי חייבים אלא פועלים כי זאת דרך חיים.

רפלקציה אישית הדר :

הערכה חלופית היתה לי מאוד מעניינת ומשמעותית נהנתי מכל רגע , במיוחד נהנתי לחדש לי דברים חדשים על החברה הישראלית שלא ידעתי לפני כן.

כמו כן, הפתיע אותי מאוד ההיקפים הענקיים של קו העוני בישראל הנתונים המחרדים והעובדות מהשטח שמאוד ערערו אותי , אחד הדברים שהעבודה חידשה לי זה "לתת" לא הכרתי את העמותה לפני ולא ידעתי איזה עבודה חשובה הם עושים כיום , המון משפחות ונפשות שהם מצילים מידי יום ועוזרים להם להתמודד עם המציאות הקשה , לאחר ביקור בעמותה הרגשתי מאוד מלאת השראה , לראות איזה עבודת קודש הם עושים והכל מתוך טוב לב מוחלט והבנה של המציאות הבאמת קשה, אחת התובנות שיש לי זה שהעוני בישראל אינו רק מספרים גדולים ומשעממים מאחוריהם נמצאים אנשים שבאמת צריכים עזרה ואנחנו יכולים לעזור להם בלי יותר מדי מאמץ לאו דווקא צריך לתרום בכסף לפעמים אפילו לתרום קופסאות שימורים פסטות וכדומה יכול לעשות שינוי גדול ומשמעותי בחיי היום יום של משפחות בישראל , אחד המטרות שאני מסכימה עם העמותה "לתת" זה לעזור גם כן לניצולי שואה שגם כן הם נמצאים מתחת לקו העוני צריכים עזרה כדי באמת לשרוד אני חושבת שזה מאוד חשוב גם כן להתייחס לניצולים ולעזור להם איפה שאפשר .

תוך כדי העבודה למדתי על עצמי כמה דברים , אני מאוד אוהבת לעבוד בקבוצות זה יותר נחמד ומשמעותי בשבילי וגם כן הבנתי כי אני מאוד אוהבת לראיין אנשים ולשמוע דברים באמת פנים מול פנים ולא דרך סרטונים ועוד ...

לסיכום, בעקבות סקירת הספרות ויום התנסות הערך שאני רוצה לקדם בישראל זה המודעות למצבים שונים במדינה לא רק לקו העוני אלא לעוד המון נושאים חשובים לא פחות שבאמת צריכים את תשומת ליבנו .

רפלקציה קבוצתית :

את בחירת החברים לקבוצה בחרנו אחת את השניה מפני שאנחנו חברות מאוד טובות וזה היה טבעי שנעשה יחד את העבודה, זה פשוט זרם והרגיש לנו נכון. חיפשנו עמותה שעוסקת בסוגייה אזרחית ידועה ומסייעת ביותר מדרך אחת, שמסייעת לאנשים היותר חלשים בחברה ובסופו של דבר בחרנו בלתת. בחרנו בלתת כי חשבנו שזה יהיה יותר נחמד לעשות על עמותה פחות מוכרת שמטפלת בנושא החשוב לכולנו ונוגע גם בחיינו האישיים, בבחירת הנושא לא היו יותר מידי חילוקי דעות כולנו הסכמנו על אותו הדבר ובסוף גם ממש אהבנו את בחירתנו והיינו מרוצות ממנה.

חלוקת התפקידים בקבוצה הייתה כמובן שיוויונית וכל אחת עשתה מה שהיא טובה בו ורוצה לעשות לדוגמא אחת מאוד טובה בלסכם ולהרחיב כך שהתפקיד שלה היה לעבור על כל המאמרים שכולם סיכמו ולתקן וכן הדר אסרף שממש אוהבת לדבר עם אנשים ולראיין בכלליות הייתה אחראית על הראיון בפועל (המראיינת) בעת הראיון וכך זה הרגיש יותר נחמד וכיף לכולנו שכל אחת עושה מה שהיא טובה בו ואוהבת לעשות. את רוב העבודה עשינו בשעות בית הספר כך שלא היינו צריכות לרוב לקבוע פגישות אומנם כן יצא שנאלצנו לעבוד על העבודה גם במקומות נוספים אם זה בבית או פגישה בינו. היינו צריכות לנסוע לעמותה נטע שמולביץ היא האחת שהייתה אחראית על תיאום עם אנשי הצוות בעמותה ועמידה בלוח הזמנים וזה גם אחד הקשיים שנתקלנו בו - לתאם עם הפעילים בעמותה ולבוא לראיין. בהתחלה זה היה קשה מאוד כי לא ממש היה שיתוף פעולה מצד העמותה והם היו מאוד עמוסים ולא היה זמן, ניסינו מספר פעמים לקבוע זמן מתאים על מנת לעשות את הראיונות ונורא התבאסנו כשנדע לנו שכדי לראיין נצטרך לנסוע בזמננו החופשי לתל אביב אבל בסופו של דבר מצאנו את הזמן המושלם ונסענו לראיין אותם והיה ממש כיף ונחמד והכי חשוב משמעותי לנו למרות כל הקושי.

במבט לאחור מה שהיינו משנות בעבודה היה את קצב העבודה, עבדנו יחסית מאוד לאט מה שבסוף עלה לנו בזמן והיינו צריכות הארכת זמן אנחנו חושבות כי אם היינו עובדות טיפה יותר מהר היה לנו יותר זמן לעבוד עליה ופחות לחץ, היינו עובדות עליה באופן קפדני ומדויק יותר ומפעת חוסר הזמן נמנעה ממנו האופציה הזאת. כמו כן, אם לא היינו מתעקשות לעשות את הראיון במקום קרוב/ בזום ומההתחלה היינו נוסעות לתל אביב יכולנו לחסוך לכולנו זמן. היינו צריכות להיות יותר ממוקדות ומרוכזות.

נקודת החוזק שלנו הוא שאנחנו חברות טובות ויכולנו לתמוך אחת בשניה ברגעי משבר וכן גם להבין את הצרכים אחת של השניה וכן זה גם היה יתרון שלנו בעבודה המשותפת הבנו אחת את השניה וזה ממש תרם לעבודה המשותפת וכן היותנו חברות הפך את העבודה לכיפית יותר ומעניינת יותר. בנוסף לכך כל אחת מחברות הקבוצה טובה בדברים מסוימים ובעלת יתרונות מגוונים ושונים מה שתרם רבות לכימיה הקבוצתית וחלוקת התפקידים. אנחנו לקחנו את העבודה ברצינות רבה ועבדנו עליה והשקענו בה רבות וזמן לא מובטל. אך לסיכום זה לחלוטין היה שווה את כל המאמץ, הקשיים בין אם טכניים ובין אם לא.

תמונות מיום הביקור בעמותה :

ביבליוגרפיה :

מקור ראשון - מתוך נתוני דו"ח העוני של ביטוח לאומי ([דו"ח העוני של ביטוח לאומי](#)), דו"ח העוני האלטרנטיבי ([דו"ח העוני האלטרנטיבי של ארגון "לתת"](#)).

מקור שני - מתוך מרכז המחקר והמידע - מערך הביטחון התזונתי בישראל.

מקור שלישי - מתוך האתר הרשמי של העמותה לתת [/https://www.latet.org.il/our_activity](https://www.latet.org.il/our_activity)

מקור רביעי - מובא מתוך האתר גיידסטאר -

<https://www.guidestar.org.il/organization/580294940>

מקור חמישי - מתוך אתר העמותה הרשמי של העמותה לתת -

https://www.latet.org.il/our_activity/

מקור שישי - כתבה של כאן 11 מתוך יוטיוב -

"האם ששלחה את ילדיה לגנוב מדברת: "אין לנו מה לעשות"